

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11Co/588/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5414203677
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Malíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5414203677.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Malíkovej a členov senátu JUDr. Romana Tichého a JUDr. Adriany Gallovej v právnej veci navrhovateľa: Home Credit Slovakia, a. s., so sídlom Piešťany, Teplická 7434/147, IČO: 36 234 176, proti odporcovi: B. O., nar. XX.XX.XXXX., bytom P. S., D.. XXXX/X, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Združenie na ochranu spotrebiteľa BSO Čadca, so sídlom Fraňa Kráľa 2080, Čadca, IČO: 42 388 911, v konaní o zaplatenie 1.369,95 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín č. k. 6C/106/2014-61 zo dňa 6. októbra 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku II., ktorým žalobu vo zvyšnej časti zamietol a výroku III., ktorým žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania, **p o t v r d z u j e .**

Rozsudku okresného súdu sa vo výroku I., ktorým odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 701,04 eur s 8,75 % úrokom z omeškania ročne od 13.01.2013 do zaplatenia, to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, **n e d o t ý k a .**

Odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd výkonom I. odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 701,04 eur s 8,75 % úrokom z omeškania ročne od 13.01.2013 do zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku, II. vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol a III. žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania.

Rozhodnutie súdu sa opiera o ust. § 9 písm. a) až k), r) a i), § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z.

V zmluve v kolónke č. 42 sú uvedené ohľadne výšky úrokovej sadzby dva číselné údaje oddelené čiarkou, a to 26,28 % a 11,88 %, nad ktorým údajom je symbol „*“. Odkaz na uvedený symbol je nad kolónkou č. 54 s textom „v závislosti na výške vyčerpanej čiastky vid' Sadzobník“. Zo Sadzobníka, ktorý je obsiahnutý v Pravidlách programu odmien pre Clubcard kreditnú kartu (č. I. 14 spisu), vyplýva, že úroková sadzba pri nevyužití bezúročného obdobia pre vyčerpanú čiastku nižšiu ako 1.000,- eur je 2,19 % p. m. a úroková sadzba pri nevyužití bezúročného obdobia pre vyčerpanú čiastku vyššiu ako 1.000,- eur je 0,99 p. m. Tieto isté údaje o výške mesačnej úrokovej sadzby sú uvedené v predposlednej vete textovej časti zmluvy pri príklade aká by bola RPNM pri poskytnutí úveru v celkovej výške 1.500,- eur. Podľa názoru súdu údaj o úrokovej sadzbe je takto vymedzený neurčitým a pre spotrebiteľa aj nezrozumiteľným spôsobom, čo má tie isté následky, ako keby vôbec nebol vyjadrený (uvedený). Ak navrhovateľ používa rozdielne úrokové sadzby v závislosti od výšky čerpaného revolvingu, v zmluve by malo byť jasným a zrozumiteľným spôsobom vyjadrené, kedy sa ktorá úroková sadzba použije.

Teda ak navrhovateľ uviedol v zmluve ročnú úrokovú sadzbu 26,28 % a túto uplatňuje pri prostriedkoch čerpaných do sumy 1.000,- eur, mal to takto jednoznačne vyjadriť aj v zmluve, teda, že pri čerpaní do 1.000,- eur bude úroková sadzba 26,28 % ročne a pri čerpaní nad 1.000,- eur bude úroková sadzba ročne. Namiesto toho však navrhovateľ uviedol, že pri čerpaní do 1.000,- eur bude táto sadzba vo výške 2,19 % mesačne a nad 1.000,- eur 0,99 % mesačne. Toto vymedzenie je pritom v Sadzobníku a nie priamo v zmluve. Vymedzenie raz ročnou, raz mesačnou sadzbou (a to nie priamo v zmluve), ktorá je ešte závislá na rozsahu čerpania prostriedkov, je úplne neprehľadné. Údaj o tom, že výška úrokovej sadzby závisí od výšky vyčerpanej čiastky, pritom navrhovateľ neuviedol v zmluve pri úrokovej sadzbe, ale uviedol len odkaz na túto skutočnosť (cez hviezdičku !), ktorú umiestnil na samý koniec textovej časti zmluvy. Odkaz pri hviezdičke, rovnako ako údaj pritom zapracoval do zmluvy na veľmi neprehľadnom mieste, drobným písmom, v texte, ktorý bez akéhokoľvek rozlíšenia splyva s ostatnými textom. Zistiť, akú úrokovú sadzbu v skutočnosti mohol navrhovateľ podľa zmluvy uplatniť, robilo problém samotnému súdu, takže predpoklad, že by priemerný spotrebiteľ, akým je v tomto prípade aj odporca, pri uzavieraní zmluvy vedel, aký bude platiť úrok za úver, je výrazne nízky. Nehovoriac o tom, že nie je zrejmé, aký úrok by mal platiť odporca, pokiaľ by čerpal úverové prostriedky rovno vo výške 1.000,- eur, keď úrok pri tejto sume nie je nijako riešený. Ak bola úplným spôsobom úroková sadzba úveru uvedená v Sadzobníku (konkrétna úroková sadzba podľa výšky čerpaného úveru), takéto umiestnenie podstatnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere nespĺňa požiadavku zákona č. 129/2010 Z. z. V tomto smere súd poukazuje na nález Ústavného súdu ČR z 11.11.2013 sp. zn. I.ÚS 3512/2011, kde uvedený súd konštatoval, že v rámci spotrebiteľských zmlúv dojednanie zakladajúce právo na zmluvnú pokutu, rovnako ako aj rozhodcovská doložka, zásadne nemôžu byť súčasťou tzv. všeobecných obchodných podmienok, ale len súčasťou samotnej spotrebiteľskej zmluvy, teda listiny, na ktorej spotrebiteľ pripája svoj podpis. K tomu súd uvádza, že o to viac musia byť priamo v zmluve uvedené všetky zákonom stanovené nevyhnutné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, čo vyplýva aj z požiadavky, aby formulárová zmluva bola pre priemerného spotrebiteľa dostatočne čitateľná (aj použitím vhodnej veľkosti písma, čo platí o to viac pri podstatných náležitostiach zmluvy) a logicky usporiadaná, aby sa v nej priemerný spotrebiteľ dokázal bez problémov orientovať. Zhrnúc doteraz uvedené, súd dospel k záveru, že v zmluve nebol uvedený údaj o úrokovej sadzbe úveru tak, aby bolo možné konštatovať, že spĺňa úmysel zákonodarcu vymedzený v § 9 ods. 2 písm. i) zákona č. 129/2010 Z. z., ktorou je nepochybne to, aby v čase uzavretia úverovej zmluvy bol spotrebiteľovi poskytnutý jednoznačný údaj o úrokovej sadzbe úveru, ktorý je pri revolvingovom úvere navyše jediným údajom, na základe ktorého si spotrebiteľ daný úver môže porovnať s inými úvermi, resp. sa podľa neho rozhodnúť, či si daný úver zoberie alebo nie, keďže RPNM sa pri takomto úvere konkrétnou veličinou uviesť nedá. Na okraj súd uvádza, že nič nebránilo navrhovateľovi uviesť príklad RPNM práve pri úverovom rámci, ktorý bol predmetom zmluvy (1.220,- eur). Ak uviedol príklad na úverový rámec 1.500,- eur, pre spotrebiteľa nemá tento príklad žiadnu výpovednú hodnotu.

Nedostatok ohľadne údajov o úrokovej sadzbe súd vyhodnotil za taký, že je na rovnakej úrovni, ako by tento údaj úplne absentoval, čo spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru.

Keďže odporca vyčerpal peňažné prostriedky v sume 1.650,16 eur a uhradil 949,12 eur, súd odporcu zaviazal na zaplatenie zostatku vyčerpanej sumy vo výške 701,14 eur. K tejto sume súd priznal úrok z omeškania vo výške 8,75 % ročne, ktorá je v súlade s ust. § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. v spojení s § 10c tohto nariadenia, keďže výzva k splateniu úveru bola odporcovi odoslaná dňa 28.12.2012 a úver sa stal splatným 15-dňom od odoslania výzvy, t. j. 12.01.2013. Navrhovateľ si v návrhu uplatňoval úrok z omeškania vo vyčíslenej sume 175,70 eur za obdobie od 11.01.2013 do 30.06.2014 a potom od 01.07.2014 do zaplatenia vo výške 8,75 % ročne. Pokiaľ teda navrhovateľ žiadal sumu presahujúcu 701,04 eur a úrok za dlhšie obdobie a zo sumy vyššej ako 701,04 eur, súd návrh ako nedôvodný zamietol.

O trovách konania súd rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa ust. § 142 ods. 2 O. s. p., keďže úspechy účastníkov boli čiastočné, približne v rovnakom rozsahu.

Voči citovanému rozsudku, a to voči jeho výrokom, ktorým vo zvyšnej prevyšujúcej časti súd návrh zamietol a vo výroku o trovách konania podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ. Odvolanie odôvodnil ust. § 205 ods. 2 písm. d), f), a) O. s. p. v spojitosti s § 221 ods. 1 písm. h) a f) O. s. p., ako aj § 205 ods. 2 písm. b) O. s. p. Navrhovateľ poukazuje na skutočnosť, že predmetom úverovej zmluvy bolo poskytnutie revolvingového úveru vo výške 1.220,- eur, pričom poukazuje na podstatu revolvingového úveru. Vzhľadom na charakter revolvingového úveru, teda skutočnosť, že navrhovateľ,

ani odporca nemôžu vedieť a ani nevedia pri uzatváraní zmluvy určiť kedy a koľko z úveru bude čerpané, nie je možné presne stanoviť výšku poskytnutého úveru, pretože pri takomto type úveru sa zásadne definuje len výška úverového rámca, ktorá v tomto prípade bola 1.220,- eur. K pojmu výška mesačnej splátky navrhovateľ uvádza, že je známa z lícnej strany zmluvy, konkrétne v políčku č. 41 a presne je vyjadrená sumou 4 % z dlžnej čiastky. Výška splátky sa nedá presne určiť, nakoľko závisí od klienta kedy a koľko bude z predmetného úverového rámca čerpať. Pokiaľ ide o úrokovú sadzbu, táto bola nastavená podľa prečerpania finančných prostriedkov z už dohodnutého úverového rámca, najmä v prospech spotrebiteľa, nakoľko záležalo iba na ňom, akú úrokovú sadzbu mu bude navrhovateľ započítavať. V tomto prípade sa jedná najmä o možnosť spotrebiteľa, aby sa dobrovoľne rozhodol o čerpaní finančných prostriedkov a tým aj prináležiacej úrokovej sadzbe. Podľa názoru navrhovateľa mal odporca viacero možností a príkladov, aby sa mohol orientovať v ponúkanej úrokovej sadzbe. Treba brať zreteľ, že navrhovateľ takým dojednaním nechcel uviesť odporcu do nevedomosti, ale ponúknuť mu lepšiu možnosť na využitie prijateľnejšej úrokovej sadzby. Odporca k revolvingovej zmluve prevzal jej neoddeliteľnú súčasť, a to úverové podmienky s kódom ITK 110, Sadzobník poplatkov a odmien a Pravidlá programy odmien pre Kreditnú kartu Tesco. Prejavil súhlas byť ňou viazaný. V úverových zmluvných podmienkach je viacero príkladov na výpočet úrokovej sadzby, napr. v Hlave 5 § 9. Navrhovateľovi pri podpise zmluvy ani nemohla byť známa čiastka, ktorú bude odporca čerpať, a teda suma, podľa ktorej sa bude priradovať konkrétna úroková sadzba. Navrhovateľ preto uviedol korektné údaje a najmä jednoducho odôvodniteľné, nakoľko nechcel uviesť odporcovi chybné alebo neúplné údaje o ročnej úrokovej sadzbe. Navrhovateľ splnil podmienky uvedenia úrokovej sadzby v súlade s § 9 ods. 2 písm. i) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. V danom prípade sa jedná o úver v súlade s § 10 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľskom úvere, pri ktorom má za povinnosť veriteľ oznamovať a pravidelne informovať klienta prostredníctvom výpisu z účtu alebo inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi, o, okrem iného, aj uplatnenej úrokovej sadzbe spotrebiteľského úveru. V pravidelných výpisoch z účtu je uvedená uplatnená úroková sadzba revolvingového úveru a týmto spôsobom je splnená náležitosť, ktorú súd prvého stupňa spochybnil. Na základe týchto tvrdení má navrhovateľ za to, že súd prvého stupňa predmetnú vec nesprávne právne posúdil. Vzhľadom na uvedené navrhovateľ žiada, aby odvolací súd predmetný rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Odporca sa k odvolaniu nevyjadril.

Vedľajší účastník vo vyjadrení k odvolaniu uvádza, že považuje napadnuté rozhodnutie za vecne správne, nakoľko súd vec správne právne posúdil. Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje, aby všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere boli súčasťou zmluvných rokovaní účastníkov, boli presne uvedené v zmluve, ktorá musí mať písomnú formu. Uvedenie týchto podstatných náležitostí zmluvy v obchodných podmienkach, resp. Sadzobníku poplatkov nemožno považovať za naplnenie tejto zákonnej požiadavky. Okresný súd v Dolnom Kubíne správne konštatoval, že ak bola úplným spôsobom úroková sadzba uvedená v Sadzobníku, takéto umiestnenie podstatnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere nespĺňa požiadavku zákona č. 258/2001 Z. z., a preto je nutné dôjsť k záveru, že v zmluve nebol uvedený údaj o úrokovej sadzbe úveru tak, aby bolo možné konštatovať, že spĺňa úmysel zákonodarcu vymedzený v § 4 ods. 2 písm. h) zákona č. 258/2001 Z. z. Vedľajší účastník má za to, že predmetný úver je nutné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Žiada, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie potvrdil ako vecne správne.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal napadnutý rozsudok na základe podaného odvolania v rozsahu danom ust. § 212 ods. 1 O. s. p. a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.), postupom v zmysle ust. § 156 ods. 3 O. s. p. rozsudok okresného súdu potvrdil v zmysle ust. § 219 ods. 1, 2 O. s. p.

Rozsudok okresného súdu je vecne správny. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav veci a vec správne právne posúdil.

Krajský súd sa stotožňuje s odôvodnením rozsudku súdu prvého stupňa v zmysle ust. § 219 ods. 2 O. s. p. a poukazuje naň, preto nie je žiaduce, aby opakovane vecne správne závery okresného súdu.

Odvolacie námietky navrhovateľa odvolací súd nepovažuje za dôvodné.

Východiskom spotrebiteľskej ochrany je názor, podľa ktorého sa spotrebiteľ ocitá vo faktickom nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza ku kontraktácii, vzhľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť predávajúceho, lepšiu znalosť práva a lepšiu dostupnosť právnych služieb a konečne možnosť stanovovať zmluvné podmienky jednostranne cestou formulárových zmlúv. Pre takéto vzťahy je charakteristické, že podnet k zmluvnému rokovaniu pochádza spravidla od dodávateľa, pričom spotrebiteľ nie je na zmluvné dojednanie pripravený, pri kontraktácii je využívaný moment prekvapenia a neskúsenosť spotrebiteľa. Spoločným znakom právnej úpravy spotrebiteľských zmlúv je snaha cestou práva vyrovnať túto faktickú nerovnosť, a to formou obmedzenia autonómie vôle. Autonómia vôle, ktorá je elementárnou podmienkou fungovania materiálneho právneho štátu, nie je úplne absolútna, ale je limitovaná v rámci spotrebiteľských vzťahov princípom ochrany tej osoby, ktorá predstavovala právny úkon s dôverou v určitý, druhou stranou jej prezentovaný skutkový stav.

Práve s ohľadom na uvedenú koncepciu spotrebiteľského práva bol prijatý aj zákon č. 129/2010 Z. z. a ustanovil osobitné náležitosti spotrebiteľskej úverovej zmluvy tak, aby za účelom odstránenia vyššie uvedenej faktickej nerovnováhy bol spotrebiteľ účinným spôsobom informovaný o podmienkach spotrebiteľského úveru a vedel lepšie posúdiť všetky právne dôsledky vyplývajúce pre neho z uzatvorenej úverovej zmluvy. Niektoré ustanovené náležitosti, a to práve tie uvedené v § 11 zákonodarca v prospech ochrany spotrebiteľa preferoval až do takej miery, že ich neuviedenie v písomnej forme sankcionoval bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru ako sankciou pre dodávateľa, ktorý nerešpektuje zákon a tým spotrebiteľa vystavuje nerovnému postaveniu.

V zmluve dojednanej medzi účastníkmi v písomnej forme nie je dojednaná určitým a zrozumiteľným spôsobom úroková sadzba poskytnutého úveru. Vzhľadom na skutočnosť, že pre túto náležitosť je predpísaná písomná forma a ide o podstatnú esenciálnu náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere, nepostačuje uvedenie úrokovej sadzby vo všeobecných obchodných podmienkach. Obchodné podmienky v spotrebiteľských zmluvách majú slúžiť predovšetkým k tomu, aby nebolo nevyhnutné do každej zmluvy prepisovať dojednania technického a vysvetľujúceho charakteru. Naopak, nesmú slúžiť k tomu, aby do nich často v neprehľadnej, ťažko formulovanej forme skryl dodávateľ dojednania, ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné a o ktorých predpokladá, že pozornosti spotrebiteľa zrejme uniknú. Pokiaľ tak aj napriek tomu dodávateľ urobí, nespráva sa v právnom vzťahu poctivo a takémuto dojednaniu nemožno priznať právnu ochranu (nález Ústavného súdu ČR z 11.11.2013 sp. zn. I. ÚS/3512/11).

Odvolací súd berie do úvahy argumentáciu navrhovateľa o špecifikách revolvingového úveru, ako aj možnosť podmieniť výšku úrokovej sadzby výškou čerpaného úveru. Takáto skutočnosť však musí zrozumiteľne vyplývať zo samotnej úverovej zmluvy, a to z ustanovenia, kde sa hovorí o úrokovej sadzbe. Prípadné vysvetlenie k výške úrokovej sadzby drobnými písmenami pod obsahovými náležitosťami zmluvy, prípadne vo všeobecných obchodných podmienkach nezodpovedajú zmyslu a účelu zákona č. 129/2010 Z. z. a sú neprijateľné.

Z uvedených dôvodov záver okresného súdu, že úver je potrebné považovať pre absenciu podstatnej náležitosti zmluvy- neuviedenie úrokovej sadzby, za bezúročný a bez poplatkov, je vecne správny.

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil, vrátane výroku o trovách konania, ktorý taktiež vykazuje vecnú správnosť.

Výrok o trovách odvolacieho konania sa opiera o ust. § 224 ods. 1 s poukazom na ust. § 142 ods. 1 O. s. p., keď odporca bol v konaní úspešným účastníkom. Odporca a vedľajší účastník na strane odporcu si však náhradu trov konania neuplatnili a z obsahu spisu im vznik trov konania nevyplýva, preto im odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok prípustný nie je.